

Dosarul nr.2ra-2127/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central, judecător: M. Bușuleac
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul, judecători: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Axenti,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Eșanu către Vasile
Axenti, intervenienți accesorii Axenti Maria și Eșanu Cristina, cu privire la
revendicarea bunului imobil,
împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost
respins apelul declarat de Vasile Axenti și menținută hotărârea din 01 octombrie 2018
a Judecătoriei Cahul, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 09 februarie 2018, Ivan Eșanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vasile Axenti, prin care a solicitat revendicarea bunului aflat în
posesiunea nelegitimă a pârâtului și obligarea acestuia să recupereze cheltuielile de
judecată legate de judecarea cauzei civile.

În motivarea acțiunii a indicat că, el este proprietar al bunurilor imobile cu
numerele cadastrale XXX și XXX, amplasate în intravilanul satului XXX, raionul
Cantemir, fapt confirmat prin contractele de vânzare-cumpărare din 09 decembrie și
respectiv 14 decembrie 2015, înregistrate la Primăria comunei XXX, raionul
Cantemir.

Imediat după înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile
menționate, el împreună cu membrii familiei sale au intrat în posesia bunurilor,
manifestându-se ca adevărați proprietari ai casei de locuit și ai terenului aferent casei.

Însă, de o perioadă de timp, Axenti Vasile, nu le permite să se folosească de aceste bunuri imobile, precum și îi amenință cu răfuială fizică, totodată, nepermițându-le să valorifice dreptul său de proprietate, dobândit prin lege.

Mai mult ca atât, Axenti Vasile, și-a adăpostit în ograda casei un câine, a sustras de pe acoperișul construcțiilor accesorii materiale de construcții, iar feciorul acestuia fiind colaborator de poliție, fără a solicita permisiunea, a strâns lucerna de pe terenul aferent casei de locuit.

În motivarea acțiunilor sale, pârâtul Axenti Vasile, invocă că, fosta sa cumnată Axenti Maria, care a vândut aceste bunuri imobile, a falsificat actele privind dreptul ei de proprietate asupra acestora, care anterior au aparținut părinților săi.

Întru soluționarea problemei apărute s-a adresat către administrația publică locală, la Inspectoratul de Poliție Cantemir, însă pârâtul Axenti Vasile, în continuare continuă să-i încalce dreptul său de proprietate, prin îngrădirea accesului liber la posesiunea și folosința bunurilor imobile nominalizate.

În adresa pârâtului Axenti Vasile, a fost expediat un preaviz, prin care i s-a cerut să nu-i creeze obstacole în folosirea bunurilor imobile, însă fără a avea un oricare rezultat, fapt care și la determinat să se adreseze în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea a fost admisă și s-a dispus revendicarea bunului imobil – terenul cu suprafața de 0,2545 ha, cu număr cadastral XXX cu construcțiile situate pe acesta și terenul cu suprafața de 0,0806 ha, cu număr cadastral XXX, situate în sat. XXX din rl Cantemir, din posesia lui Axenti Vasile, în beneficiul proprietarului Eșanu Ivan.

S-a încasat de la Axenti Vasile, în beneficiul lui Eșanu Ivan, suma de 100/una sută/lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 29 octombrie 2018, Vasile Axenti, nefiind de acord cu hotărârea pronunțată, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 01 octombrie 2018, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea înaintată de către Eșanu Ivan să fie respinsă integral.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Cahul, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță la examinarea cauzei civile corect a determinat circumstanțele faptice ale cauzei, precum și corect a aplicat normele legislației în vigoare. Totodată, în cadrul examinării cauzei au fost constatate toate circumstanțele care au importanță pentru examinarea cauzei, corect au fost stabilite raporturile juridice în cauză, iar probele au fost administrate și apreciate cu respectarea prevederilor art. 130 Cod de procedură civilă.

Astfel, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul judiciar a considerat cererea de apel depusă ca una drept nefondată, care urmează să fie respinsă cu menținerea hotărârii primei instanțe. Argumentele apelantului atât referitor la faptul că prima instanță a examinat cauza fără respectarea procedurii de citare legală, cât și privitor la soluția instanței de admitere a acțiunii, ținând cont de

obiectul dedus judecării, nu au la bază niciun suport factual sau juridic, iar alegațiile acestuia nu au fost probate și poartă un caracter declarativ. Or, alin. (1) al art. 118 Cod de procedură civilă, stabilește fără echivoc că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La 10.06.2019, Vasile Axenti a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 09 aprilie 2019.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09.04.2019, recunoaște că o parte din vină o poartă și el, dat fiind faptul că nu a prezentat probe, dovezi în judecată, însă el în judecată și-a apărat interesele personal, neavând posibilitate financiară să-și angajeze un avocat

În prezent s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului litigios din prezenta speță, a nulității testamentului și a certificatelor de moștenitor, și speră că în timpul apropiat se va hotărî această întrebare.

Astfel, a solicitat admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 09 aprilie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 16 mai 2019 (f. d. 135), date despre recepționarea deciziei la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Cahul, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Vasile Axenti, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții

de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Vasile Axenti, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Vasile Axenti.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vasile Axenti.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Svetlana Filincova